

SLOVENSKI NAROD

Letna vsota dan popoldne, vseseri nedelje in praznike. — Inzerati do 30 petič vrst a Din 2.-, do 100 vrst a Din 2.50, od 100 do 300 vrst a Din 3.-, večji inzerati petič vrst Din 4.-. Popust po dogovoru, inzerati davek posebej. — Slovenski Narod velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.-, za inozemstvo Din 25.-. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO LJUBLJANA, Knafljeva ulica št. 5
Telefon: 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

Podružnice: MARIBOR, Smetanova 44/I. — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta, telefon št. 26. — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 63. Podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190. — JESENICE, Ob kolodvoru 101. Račun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.851.

Jugoslavija dobila popolno zadoščenje

Svet Društva narodov je obsodil marsejski zločin — Madžarska je s soglasno sprejeto resolucijo postavljena pod kontrolo Društva narodov in mora pozvati na odgovor vse podrejene oblasti, ki so malomarno vršile svojo dolžnost — Mednarodni ukrepi za pobijanje terorizma

Zeneva, 11. decembra. r. Po petdnevnih razpravah in diplomatskih pogajanjih je bil nocoj ponoči likvidiran jugoslovensko-madžarski konflikt s soglasnim sprejetjem resolucije v svetu Društva narodov, ki daje Jugoslaviji zadoščenje s tem, da obsoja marsejski zločin in početje onih, ki so omogočili priprave za marsejski atentat. Izrečno navaja resolucija, da pada odgovornost na one madžarske oblasti, ki so na nedopusten način zanemarjale svoje dolžnosti in tako omogočile teroristom, da so mogli nemoteno izvršiti svoje zločinske namene. Madžarska vlada je dolžna izvesti v tem pogledu novo, strogo in nepristransko preiskavo ter vse krivice najstrožje kaznovati. Da pa bi se v bodoče taki zločini preprečili in onemogočili vsak mednarodni terorizem, bo sklenjena posebna mednarodna konvencija za pobijanje terorizma. V to svrhu je bil sestavljen poseben odbor, ki naj do prihodnjega zasedanja sveta Društva narodov, ki bo v januarju, sestavi načrt take konvencije, ki bo obvezna za vse države članice Društva narodov.

Vsa mednarodna javnost je z zadovoljstvom sprejela vest o likvidaciji konflikta, ki je zavzel že tako resne oblike, da listi danes upravičeno pišejo, da je Evropa zopet enkrat šla tesno mimo vojne. S posebnim priznanjem pišejo o predstavniki Male antante, zlasti pa o jugoslovenskem zunanjem ministru, ki je tako zmerno, a obenem tako odločno nastopil v obrambo mira. Jugoslavija je znova pokazala, da je resnična pobornica miru in tega svet ne sme nikdar pozabiti.

Lavalov načrt pogodbe o pobijanju terorizma

Zeneva, 11. decembra. r. Včeraj je bil v Zenevi najbolj kritičen dan, kar jih je doslej preželo Društvo narodov. Po hudih obtožbah, ki jih je iznesla jugoslovenska vlada proti Madžarski, so si razni madžarski prijatelji prizadevali, da bi rešili Madžare. Zato so uporno odklanjali vse predloge, ki so jih stavili Mala antanta, Francija in angleški posredovalec Eden. Prvotno za popoldne sklicana seja sveta Društva narodov je bila odročena na popoldne, med tem pa so se nadaljevala vsestranska pogajanja. O tem so se širile najrazličnejše vesti, kakor navadno ob takih prilikah. Govorilo se je že celo, da je Mala antanta sklenila svoj izstop iz Društva narodov. Vodilni državniki so se neprestano sestajali in posvetovali.

V popolni negotovosti se je naposled popoldne ob 16.30 sestal svet Društva narodov k seji, ki naj prinese odločitev. Za sejo je vladalo ogromno zanimanje in to tem bolj, ker so bili najavljeni kot govorniki zunanji ministri gg. Titulescu, Beneš in Jevtić, ki so napovedali, da bodo odgovorili na spomenico madžarske vlade in na govor madžarskega delegata.

Ob pričetku se je predsednik najprvo prečital pismo in predlog glede sklenitve mednarodne konvencije za pobijanje terorizma, ki ga je stavil francoski zunanji minister Laval. Predlog se glasi:

Temelj sklenitve mednarodnega sporazuma za pobijanje terorizma, ki naj se sklene, ima namen, da se olajša pobijanje kriminalnih del, ki so naperjena proti osebam in vsebujejo teroristična delovanja, ki naj koristijo političnim ciljem.

I. Dela na katera se misli, so: 1. Atentat na življenje in svobodo sefov držav, članov vlad, proti administrativnim in sodnim organom ali proti uradnikom ali privatnim osebam zaradi njihovega političnega delovanja.

2. Atentat na javne zgradbe, železnice, ladje, letala in ostala prometna sredstva.

3. Združjenje v cilju izvršitve teh terorističnih del.

Oster obračun

Male antante z Madžarsko

Prvi je govoril rumunski zunanji minister Titulescu, ki velja za najboljšega govornika v Društvu narodov. Vsa dvorana je z največjo pozornostjo sledila njegovim izjavam, v katerih je na njemu lasten, eleganten, toda uničujoč način obračunal z Madžari. V izklesanem govoru je pobil točko za točko madžarskega zagovora in razgalil vso obzornost in zlobnost madžarske vlade pred svetom Društva narodov. Razčlenil je politiko Madžarske od leta 1918 dalje in na raznih primerih dokazal, kako se je Madžarska v svojih revizionističnih težnjah vedno izogibala ureditvi dobrih sosednih odnosov in stremela zgolj za tem, da bi razdvojila Malo antanto, misleč, da bo imela potem lažji pot. Ko je bil stavljen predlog o moralni razorožitvi, ki naj bi pripomogel k medsebojnemu zbliznanju, ga je Madžarska gladko odklonila. Jugoslovenska vlada je sedaj predložila podrobne in nepobit-

4. Posesit orožja, municije, eksplozivnih snovi in vžigalnih sredstev za teroristične akcije.

5. Provokacije z namenom, da se ta dela izvršijo ali apoloģija letih. Upoštevajoč razne zakonodaje, bi se moral sprejeti sklep, katerega dela bi spadala v gori omenjeni sporazum. Države bi se morale obvezati, da bodo pobijale dela te vrste in da bodo zatirale vsa dela, naperjena proti drugim državam, njihovim sefam ali njihovim državljanom.

II. Pobijanje teh del bo poverjeno sodiščem posameznih držav. Ustanovilo pa se bo diplomatsko mednarodno kazensko sodišče, ki bo sestavljeno iz petih članov. Mednarodno kazensko sodišče bi sodilo osebam, ki so obtožene v kakih državah za naslednja dejanja: 1. Če obtoženec pobegne v drugo državo, ki ga noče izročiti državi, iz katere je pobegnil, se ta obtoženeц spravi pred mednarodno kazensko sodišče, predno se dovoli ekstradicija oni državi, ki ga zahteva. 2. Če smatra država, na katere področju je izvršeno kaznivo dejanje, za potrebno, da se v gotovih slučajih odreče postopku pred svojim lastnim sodiščem.

Pri vsakem sklepu bi mednarodno sodišče določilo odgovorno državo, ki se ji mora zagotoviti izvršitev kazni. Pravica pomilostitve bi pripadala svetu Društva narodov bodisi na predlog države, katere kazen se ima izvršiti, bodisi države, proti kateri bi se izvršila kazen, bodisi države, ki pripada obsojencu.

3. Konvencija naj bi določila posebno dispozicijo in svrhu ugotovitve točnosti potnih listov in legitimacij. Morala bi se brigati za pobijanje ponarejenj dokumentov, falzificiranih legitimacij in lažnih papirjev tudi tedaj, če ima falzifikat podpis ali pečat tuje države.

4. Moralo bi se določiti in organizirati: 1. Poročanje o pripravljanju kriminalnih dejanj v kakšni državi proti kakim drugim pogodbenim državi. 2. Poročanje o falzificiranih legitimacijah. 3. Sklenitev pogodb o ekstradiciji.

Nato je sledil

ne dokaze o tem, kaj vse je počejala Madžarska, da bi škodovala svoji sosedni in okrepila svojo revizionistično politiko. Madžarska vlada ni niti z enim argumentom zavrnila težke obtožbe. Ker tako početje resno ogroža mir, zahteva, da svet Društva narodov obsodi početje madžarske vlade in da polno zadoščenje Jugoslaviji.

Za njim je govoril češkoslovaški zunanji minister dr. Beneš, ki se je pridružil izvajanjem rumunskega tovarša ter pojasnil madžarsko politiko še s češkoslovaškega stališča. Pri tem je opozoril na veliko odgovornost Društva narodov in te važni in načelni zadevi in zahteval, da dobi Jugoslavija pravično zadoščenje. Če tega ne dobi, potem ji nihče ne sme zameriti, če si bo sama poiskala pravice.

Te izjave je še bolj podkreplil jugoslovenski zunanji minister g. Jevtić, ki je v dvehurnem govoru podrobno odgovoril

na madžarski zagovor in ga ovrgeto točko za točko. Dokazal je, da je ves madžarski zagovor stolp iz papirja. Na stvame

Pravici je zadoščeno

Resolucija sveta Društva narodov nalaga madžarski vladi, da izvede najstrožjo preiskavo pod kontrolo Društva narodov in zatre legla terorizma na Madžarskem

Okrog polnoči je svet Društva narodov po predlogu kraljevske jugoslovenske vlade na osnovi § 2. čl. 11. pakta o Društvu narodov soglasno sprejel naslednjo resolucijo:

1. Prepričan, da je tolmáč čustev vsega Društva narodov, svet Društva narodov enodušno obzazuje atentat, ki je zahteval življenj jugoslovenskega Viteškega kralja Aleksandra I. Uedinitelja in g. Louisa Barthouja, obsoja ta gnusni zločin in se pridružuje žalosti jugoslovenskega in francoskega naroda ter zahteva, da se vsi, ki so odgovorni, kaznujejo.

2. Svet Društva narodov opozarja, da je vsaka država dolžna, da ne podpira in ne trpi na svojem ozemlju nikake teroristične aktivnosti s političnimi svrhami. Nobena država ne sme ničesar zanemariti, kar bi preprečilo ali onemogočilo delovanje take vrste in mora vsaka sodelovati v ta namen z vladami, ki bi to od nje zahtevale. Svet Društva narodov torej ugotavlja, da je zlasti dolžnost članov Društva narodov glede na njihove obveznosti napraviti pakt, da spoštujejo teritorialno integralnost sedanje politične nezavisnosti ostalih članov.

3. V prizadevanju, da bi med članicami društva vladali dobri odnosi, od katerih zavis mir; zaupajoč, da ne bodo ničesar storile, kar bi moglo mir kompromitirati; ugotavljajoč, da izhaja iz razprave, ki se je vodila pred svetom Društva narodov, kakor tudi iz dokumentov, ki so mu bili predloženi, in posebno iz diplomatske korespondence med jugoslovensko in madžarsko vlado od l. 1931. do 1934. da razna vprašanja, ki se nanašajo na obstoj in aktivnost terorističnih elementov izven jugoslovenskega ozemlja, niso bila urejena v zadovoljstvo jugoslovenske vlade; ugotavljajoč po tej razpravi in na osnovi

dokaze je madžarska vlada odgovorila z novimi napadi in klevetami. Jugoslavija je do kraja storila svojo dolžnost, naj jo stori sedaj tudi Društvo narodov. Jugoslavija je s svojo pritožbo napravila usojne ideje miru. S svojo zmernostjo je hotela olajšati delikatno nalogo sveta Društva narodov. Toda s tem niti najmanj ne odneha od svojega sklepa, s katerim zahteva obsodbo delovanja, za katero so odgovorne madžarske oblasti. Jugoslavija smatra to obsodbo za neobhodno, da se pomiri upravičeno vznemirjeni jugoslovenski narod.

Govori zastopnikov Male antante so napravili v svetu DN silen vtis. Celo madžarski delegat Eckhardt je uvidel, da ne kaže več naperjati loka ter je v svojem govoru obzaval svoje prejšnje izreze ter naglašal, da nikakor ni hotel žaliti jugoslovenskega naroda. Ob največji pozornosti vse zbornice je naposled izjavil, da je madžarska vlada pripravljena sporazumeti se z Jugoslavijo in doprinesti sv. je, da se marsejski zločin razčisti. V vseh krogih so smatralo to izjavo za pop. in umik poprej take razborite Madžarske.

Po kratkem govoru turškega zunanjega ministra Ruždi beja je bil soglasno izveljen za poročevalca angleški delegat Eden, naker je bila popoldanska seja ob 20. zaključena. Na predlog ruskega delegata pa se je takoj določilo nadaljevanje seje še za ponoči, da bi se jugoslovensko-madžarski spor čimprej likvidiral.

omenjenih dokumentov, da so izvestne madžarske oblasti skrivne vsaj zaradi nemarnosti o priliki delovanja v zvezi s pripravami za marsejski atentat;

smatrajoč poleg tega, da ima madžarska vlada, v svesti si svoje mednarodne odgovornosti, dolžnost, da brez odklepanja izda ali izzove vse primerne sankcije proti onim oblastim, katerih krivda bo dognana;

prepričan, da bo madžarska vlada izpolnila to dolžnost, je poziva svet Društva narodov, da mu sporoči odredbe, ki jih bo v ta namen izdala.

4. Svet Društva narodov smatra, da predpis mednarodnega prava o pobijanju teroristične aktivnosti danes niso dovolj precizni, da bi mogli garantirati efektivno mednarodno sodelovanje v tem pogledu. Zato določa, da se sestavi odbor strokovnjakov z nalogo, da prouči to vprašanje in svrhu sestave načrta o mednarodni konvenciji, s katero bo mogoče zagotoviti pobijanje delovanja ali zločina, izvršenega v svrhu političnega terorizma. Ta odbor sestavlja deset članov. Svet Društva narodov poziva vlade Belgije, Anglije, Francije, Madžarske, Italije, Poljske, Rumunske, Švice in Unije sovjetskih socialističnih republik, da vsaka izmed njih imenuje po enega člana v ta odbor in mu predloži v proučitev nasvete, ki jih je dala svetu Društva narodov francoska vlada ter obenem pozove vse vlade, ki bi istotako imele tudi same kake nasvete, da jih dostavijo generalnemu tajniku, ki jih bo dal v proučitev odboru. Svet Društva narodov poziva odbor, da mu predloži svoje poročilo, da lahko uvede proceduro, določeno z resolucijo skupščine Društva narodov z dne 25. septembra 1931, ki se nanaša na sklenitev kake konvencije pod okriljem Društva narodov.

Vsem je odleglo

Mirna likvidacija jugoslovensko-madžarskega spora je izzvala zadovoljstvo po vsem svetu — Moralni prestiž Jugoslavije se je še bolj okreplil

Zeneva, 11. decembra. r. Izid razprave pred svetom Društva narodov o jugoslovenski pritožbi proti Madžarski je navdalo vse ženevske kroge z velikim zadovoljstvom. Sedaj priznavajo, da je bil položaj skrajno kritičen in da je grozila naj. nevarnost, da pretrpi Društvo narodov tovnemu miru. Z mirno poravnavo spora pa se je ugled in prestiž Društva narodov znova okrepil. Z največjim priznanjem govore o zadržanju Jugoslavije, ki je tudi pri tej priliki pokazala svoje dostojanstvo in je s svojo zmernostjo in hladnokrvnostjo rešila mir Evrope. Jugoslovenska pritožba je dala povod za dalekosežne sklepe, ki bodo v veliki meri utvrdili mir in preprečili

za bodočnost slične podvige, kakor so bili Janka pusta in teroristična zarota proti Jugoslaviji.

V Parizu zadovoljni

Pariz, 11. decembra. AA. Havaš poroča: Današnji jutranjiki navdušeno pozdravljajo sklepe in izid snočnje seje sveta Društva narodov. O seji pravijo, da je bila zgodovinska. Pri tej priliki naglašajo, da je francoski zunanji minister Laval dosegel velik uspeh. Listi omenjajo tudi prizadevanje angleškega ministra Edena in italijanskega delegata barona Aloisija, ki sta uspešno posredovala in pomirjevala.

»Petit Parisien« pravi med drugim, da je snočnja seja posebno velik uspeh za

Društvo narodov, ki je zdaj po tej razpravi še bolj utrjeno. Po mnenju lista je bil mir v veliki nevarnosti, če bi Mala antanta ne bila dobila zadoščenja. Zdaj postaja jasno, da bi bili lahko naslali prav resni dogodki za evropski mir, da ni prišlo snoči do znanih sklepov. List nato nadaljuje: Včeraj sta Eden in baron Alois izrala odločilno vlogo. Oba pa ne bi bila uspeša, da ni francoski zunanji minister Pierre Laval od vsega začetka povsem jasno določil svojega stališča in podpiral jugoslovensko tožbo. Pri tem svojem stališču je Laval vztrajal nemajno do konca.

»Journal« piše med drugim: Snočnji sklep Društva narodov spada med najnamenitejše in najplemenitejše, ki jih je dozdaj sprejela velika ženevska ustanova. Obzorje se je razvedrilo po zaslugi Laval, ki je s tem zaslužil največje priznanje.

Priznanje Jevtiću

Pariz, 11. decembra. AA. Vsi pariški jutranjiki enodušno pozdravljajo včerajšnje sklepe sveta Društva narodov, ki so dali popolno zadoščenje upravičenim željam Jugoslavije proti Madžarski. Listi ugotavljajo, da je prišlo do te rešitve predvsem zato, ker je jugoslovenski zunanji minister Bogoljub Jevtić v nedeljo dopoldne obvestil francoskega zunanjega ministra, da bodo države Male antante umaknile svojo pritožbo iz sveta Društva narodov, če bi ta pritožba ne dosegla pravične rešitve. Jevtić je pri tej priliki pojasnil Lavalu, da utegne v tem primeru priti do resnih mednarodnih zapletov.

Francoski listi izrekajo popolno priznanje zunanjemu ministru Jevtiću. S svojim modrim in odločnim ravnanjem v ženevi je dosegel zadoščenje za svojo državo, obenem pa tudi preprečil veliko nevarnost, ki je ogrožala svetovni mir. Francoskemu zunanjemu ministru Lavalu pa čestita vsa francoska javnost in vsi politični krogi, da je v Zenevi podpiral pravično stvar in da je s svojo lojalno podporo Jevtićevemu stališču okrepil francosko-jugoslovensko prijateljstvo. To prijateljstvo je za Francijo neprecenljive važnosti.

Francoski zunanji minister Laval odputuje iz Zeneve danes popoldne in prispe v Pariz nocoj.

V Rimu ne protestirajo

Rim, 11. decembra. r. Rimski listi brez izjeme pozdravljajo sklep sveta DN in pišejo, da je s temi sklepi lahko zadovoljna tudi Madžarska. »Popolo d'Italia« predvsem naglašajo, da je bil sklep sprejet soglasno in da čast Madžarske ni prizadeta. Mednarodni položaj, ki je bil zadnje dni do skrajnosti napet, se je s tem izboljšal in odprta je pot za neposredne sporazume.

Madžarom je odleglo

Budimpešta, 11. decembra. r. Madžarski listi objavljajo obširna poročila iz Zeneve ter v posebnih izdajah prinašajo sklepno resolucijo, ki je bila sprejeta ponoči. V kratkih komentarjih pravijo, da je sedaj vsem odleglo, ker je popustila napetost, ki je grozila, da se pretvori v oborožen konflikt. Društvo narodov je našlo kompromis, ki zadovoljuje obe strani.

Angleži štejejo

poravnavo za svoj uspeh

London, 11. decembra. r. Vsi listi brez razlike na politično smer pozdravljajo sklepe, ki so bili sprejeti v Zenevi. Po večini jih smatrajo za uspeh angleškega posredovanja ter poudarjajo, da je Anglija s tem znova pokazala, kako blazilna je lahko njena vloga v Evropi. Društvo narodov je rešilo svoj prestiž in postalo v resnici instrument miru. »Če bi ne bilo sveta Društva narodov, piše današnji »Daily Herald«, bi se bila vojna dokaj približala in bi bilo to dejstvo vznemirilo vso Evropo. Svet Društva narodov nas je rešil te nevarnosti.« Velika Britanija, piše list dalje, je lahko ponosna na svoje zasluge pri tej rešitvi. Čuvstvena sila nasprotnikov je pokazala v pravi luči spretnost sveta Društva narodov, ki je navzlic temu našel mirno rešitev. To je nov dokaz za ogromno vrednost kolektivnih metod pri reševanju mednarodnih sporov.

Razid delegatov

Zeneva, 11. decembra. r. Po doseženem sporazumu so se začele delegacije razhajati. Nekateri delegati so odpotovali že s prvimi jutranjimi vlaki, po večini pa bodo zapustili Zenevo v teku današnjega dne. Jugoslovenski zunanji minister Jevtić odputuje drevi v Beograd.

INOZEMSKÉ BORZE

Curih, Pariz 20.3650, London 15.3150, New York 309.—, Bruselj 72.15, Milan 26.3650, Madrid 42.1750, Amsterdam 208.90, Berlin 124.—, Dunaj 57.25, Praga 12.91, Varšava 58.15, Bukarešta 3.06.

Velikesleparije kokainom

Danes se je pričela v Ljubljani obravnava proti 22 obtožencem, ki so prodajali namesto kokaina koruzno in fižolovo moko

Ljubljana, 11. decembra. Na sodišču v dvorani št. 79 se je danes zjutraj pričela velika razprava, ki je zgovoren dokument današnjega časa. Nekaterim delo ne diši preveč in hočejo na lahek način priti do denarja. V tej razpravi, ki bo trajala najmanj dva dni, gre za premeteno prevaro, ki pa je menda postala velika mora v zadnjih letih. Kokain je zaslužil že mnogo ljudi in se da z njim prav dobro zaslužiti. Današnji obtoženci pa so namesto kokaina prodajali navadno koruzno ali fižolovo moko, pa tudi osodo bikarbono, zmešano s fino kuhinjsko soljo in so tako zaslužili težke tisočake. Obtoženci so prišli njihovem poštelju na sled in je bila že letos v aprilu prva razprava proti njim. Takrat je sedelo na zatočni klopi 8 obtožencev, pa je bila razprava preložena. Zasllišanih je bilo mnogo prič in je prišel zastopnik obtožencev do prepričanja, da so nekatere priče krivo izpovedale in za presojeno dejanskega stanja važne stvari zamolčale. Zato je obtožnico razširil in je tako danes sedelo na zatočni klopi 20 oseb, moralo pa bi jih biti celo 22, a dva nista prišla.

Obtoženci so sedeli v treh dolgih klopih pred malim senatom, ki mu predseduje s. o. s. Orožen, obtožnico zastopa dr. Fellner. Obtožence pa zavarovaja 7 odvetnikov. Po uvodnih formalnostih je državni tožilec prebral obtožnico in je čitanje trajalo dve uri, na kar se je začelo zasliševanje obtožencev.

Iz obtožnice

Obtožnica je zelo obširna in obsega 22 tipkanih strani. Obtoženci so Rudolf Torkar, 25 letni trgovski pomočnik v Ljubljani, Katarina Završan, 49 letna žena železničarja v Ljubljani, Josip Mali, 37 letni posestnik v Semičevem, Franc Perme, 32 letni trgovski sluga v Ljubljani, Završan Franc, 24 letni dijak v Ljubljani, Lovro Sitar, star 34 let, brez posla v Ljubljani, Ivan Seljak, 25 letni delavec iz Planine, Anton Kranjc, 23 letni priv. uradnik v Ljubljani, Ludvik Pransseis, 32 letni zastopnik v Ljubljani, Ludvik Dežman, 27 letni slaščičar iz Ljubljane, Josip Tekave, 39 letni trgovski pomočnik iz Ljubljane, Ivan Müller, 31 letni železostrojar iz Ljubljane, Raznožnik Stane, 33 letni trgovski potnik v Ljubljani, Karol Müller, 33 letni mesar in slikar iz Ljubljane, Maks Namerlitz, 50 letni lekarniški asistent na Bledu, Ivan Kotar, 38 letni drogist v Ljubljani in Alojzij Svete, 30 letni delavec v Sabočevem.

30 letni Stefan Turnšek, 23 letna Ana Završanova, 36 letni trgovski potnik Miha Samida, 24 letna Antonija Berce in 24 letni pekovski mojster v Smedniku Ivan Kokalj.

Od obtožencev na današnji razpravi nista bila navzoča Josip Mali in Maks Hamerlitz.

V razgovorih navaja obtožnica med drugim, da je Torkar v začetku l. 1934 začel tihotapiti s saharinom, igralnimi kartami, vžigalniki in vžigalnimi kamenčki. V februarju 1933 je začel misliti tudi na tihotapstvo s kokainom. Stopil je v stik s Katarino Završan in Josipom Malijem, ki sta slovala kot tihotapca in je od njih nabavil potrebno blago. Pot prvotno je izbral Jakoba Kranjca v Cerklji, ki mu je navtičil, da mu je policijski agent Mrhar obljubil visoko nagrado ako razkrinka tihotapce s kokainom. Prosil je Kranjca za potrebni denar za nabavo kokaina. Kokain bi nato izročil Kranjcu, ki bi ga lahko prodal z velikim dobičkom, poleg tega bi si pa še delila nagrado. Da bi Kranjca še sigurneje privezal nase, ga je povabil v neki bufeti in je navidezno telefonično poklical kriminalni oddelček policijske uprave. Na telefonu se je oglašil Mrhar in je v celoti potrdil Torkarjevo pripovedovanje. Jasno je, da je Torkar za ta razgovor moral imeti pripravljeno pomočnico. Ta razgovor je bil lani 3. aprila še isti dan je Kranjc izročil Torkarju za zavitek kokaina 12.000 Din, je pa po nekaj dneh zahteval povračilo denarja.

Torkar se je izovarjal, da zadeva še ni popolnoma zrela in jo ne bi kazalo pregodaj prijavitii policiji, ker bi se lahko vse pokvarilo. Omenil je tudi, da bi potreboval še nadaljnjih 13.000 Din, da bi razkrinal še drugega tihotapca. V ostalem naj se nič ne boji, kajti kokain, ki mu ga je dal, je vreden mnogo več. Kranjc se je dal prepovoriti ter si je izposodil denar in ga prinesel Torkarju na stanovanje. Torkar se je za četrt ure odstranil, na to pa prinesel steklenico, polno belega praška. Steklenica je bila zapetana in zalepljena z etiketo z napisom »Cocainum hydrochlor. sicc. pur. crvst. E. Merk Darmstadt«. Na etiketi je bila mrvaška glava. Kranjc je zatem Torkarja še večkrat vprašal, kaj je z njegovim denarjem, vendar ga je ta vedno znal prepovoriti in mu je navedeval, naj kokain proda in bo lahko veliko zaslužil. Pri tem razgovoru je bil navzoč tudi Anton Kranjc, Torkarjev pajdaš, ki je Jakobu Kranjcu celo potrestel z naslovii, kjer bi lahko kokain razpečal. Jaka je navedel poslušal ter je zavitek in steklenico odnesel v Postojno. Nemalo se je začudil, ko so tam ugotovili, da vsebina ni kokain, temveč navadna soda bikarbona. Nemudoma se je vrnil v Ljubljano in očitaj Torkarju in Antonu Kranjcu, da sta ga ogulofala. Ta dva sta se začela izovarjati, češ, da sta blago dobila od Josipa Malija iz Golnika, eta mu pa odsvetovala, da naj ne hodi k Maliju, ker ga bo ta sicer, ki je sorodnik zloglasnega morilca Malija, ubil.

Zavitek je Torkar kupil od Katarine Završan za 9.000 Din skupno s Tonetom Kranjcem, denar pa si je izposodil pri Pransseisu, ki pa je pri preiskavi trdil, da je dal denar za nakup dolarjev. Steklenico je Torkar na nasvet Katarine Završan kupil pri Maliju za 7500 Din in sta se nalašč v ta namen s Tonetom Kranjcem pripeljala v avtokašifem na Golnik. Mali sam je kupil steklenico za 9000 Din od Katarine Završan. Prodajal je najprej poseetniku Mačku v Sv. Duhu pri Škofiji Loki, vendar mu je ta steklenico vrnil, češ, da vsebuje zmleto sol in ne kokain. Nato je Mali steklenico prodal Torkarju. Mali se je zatem ponovno oglasil pri Završanovi in odkupil zavitek kilogram »kokain« za 7000 Din. Ta zavitek je pomudil nekemu Staratu za 10.000 Din. Mal je vstrajal pri svojih zahtevi tudi potem, ko je Stara ugotovil, da vsebuje zavitek sodo bikarbono. Stare je nato izročil zavitek Mariji Trček

in prejel na račun kupnine 400 Din, ta pa je »kokain« prodala Josipu Šuštarju iz Kovačevega Rovta pri Idriji za 3000 lir. Zavitek je nesla čez mejo Frančiška Ambrožič, ki pa so jo obmejni italijanski finančni organi zasačili in blago zaplenili.

Torkar je kupil pri Završanovi še en zavitek za pol kg za 4500 Din in ga je nato s Tonetom Kranjcem prodal trgovskemu zastopniku Francu Juraku za 1500 lir. Završanova je ta zavitek prejela od obtožence Permeta. Letos v začetku aprila se je Jurak ponovno oglasil pri Torkarju in naročil 1 kg kokaina. Torkar je blago spet dobavil pri Završanovi in je plačal 9000 Din, Završanova pa je zavitek prejela od Permeta. Torkar ni slutil, da mu je bila nastavljena past in da je Jurak naročil novo pošiljko z namenom, da ga razkrinka, kajti Japelj, za katerega je Jurak kupil prvi zavitek, mu je povedal, kaj vsebuje. Napravili so kupčijo za 12.000 Din, vendar je Jurak zahteval, da se mora blago izročiti v Planini. Skupno s Tonetom Kranjcem so se z avtom odpeljali v Planino, kjer jih je v gostilni Pelikon čakal Japelj. Ta je zavitek odprl in ugotovil, da vsebuje sodo bikarbono. Torkar je izjavil, da je bil tudi on ogolofan in da je dobil zavitek od Završanove. Tako so se vsi odpeljali z avtom v Ljubljano k Završanovi in ji očitaj prevaro ter zahtevali, da vrne denar. Završanova se je izovarjala, da je dobila kokain v Mariboru, nato je navedla Golnik, končno pa je navedla Ljubljano sele po dolgem govorjenju je priznala, da je blago dobila od Permeta, ta pa od Janeza Sitarja. Torkar, Jurak in Kranjc so nato posiljali Sitarja, ki ga pa niso našli doma. Vrnili so se k Završanovi, ki je obljubila, da bo vrnila ves denar, kar pa ni storila. Vsi obtoženci se zagovarjajo, da so bili prepričani, da prodajajo pravi kokain.

Torkar se je navzile temu dogovoril s Katarino, Francem in Ano Završan, da bodo še naprej izvrševali dobičkonosni posel. Prva žrtve je bil Pavle Kovač, ki so ga prevarili za 23.000 Din. Zve prej je nasedel Ivan Seljak za 12.500 Din. Čeprav ogolofan, je Seljak pri preiskavi zamfalk, da bi poznal Torkarja in da bi pri njem kupil kokain. Seljak je po orožniški prijavi znan tihotapec saharina in kokaina in so mu zato odvzeli obmejno legitimacijo za prehod v Italijo.

To je bila ena tolpa, ki je razpečavala potvorjeni kokain. Pripadali so ji Torkar, Katarina Završan, Perme kot vodja, Završan Franc in Ana, Josip Mali in Lovro Sitar pa kot pomočniki. poleg tega pa je imel Torkar še druge pomočnike. Goljufije s kokainom pa je izvrševala še druga tolpa. Načeljevala sta ji Maks Hmerlitz in Ciril Kotar, pomočniki pa so bili Stefan Turnšek, Josip Tekave, Ivan in Karol Müller in Stane Raznožnik. Ema njihovih žrtev je bil čevljarški pomočnik Franc Zigon. O neki priliki so mu povedali, da dobiho iz Nemčije kokain, kilogram za 28.000 Din. Ko so ga tako pripravili, so se neko soboto v marcu spet sestrali v operni kleti. Razpečevalci so prinesli s seboj pločevinasti skatli, opremljeni z enakimi etiketami, kakor jih je uporabljevala prva tolpa. Zigon je zahteval, da se zavoj odpre, vendar se je tolpa temu uprla, češ, da je etiketa zadostno jamstvo, da je vsebina pravi kokain in so zahtevali od Zigona 28.000 Din. Zigon tedaj ni nasedel, se je pa naslednji dan dal prepovoriti in je odkupil en zavitek za 14.000 Din. Ko ga je doma odprl, je videl, da vsebuje koruzno moko. Takoj je dobil Turnška in Raznožnika. Ta dva sta mu izročila vsak po 500 Din, češ, toliko znaša njuna provizija, v ostalem pa sta se izovarjala na Müllerja, ki pa zanj ne vesta, kje stane. Končno mu je Raznožnik izplačal 5000 Din in obljubil, da bo vrnil tudi preostali znesek, Zigon pa jima je izročil škaflo.

Cez 14 dni se je Raznožnik ponovno oglasil pri Zigonu in prinesel s seboj vzorec pravega kokaina, ki mu ga je preskrbel Sitar, ki ga je dobil od Kotarja in Hamerlitzja. Zigon je pripravljano res nasedel in mu je Sitar prinesel steklenico s 100 grami »kokaina« za 3400 Din. Ker se je kupčija dobro obnesla, so sleparji sklenili, da mu osebijo na vrat še drugo steklenico. In res je Zigon še istega dne zvečer kupil še eno tako steklenico za 3400 Din. Blago, ki ga je kupil, pa ni bilo kokain, temveč novokain. Ko je Zigon opazil, da je oseparjen, je takoj poklical Sitarja, ta mu je pa pripravil, naj blago proda in mu bo v to svrhu preskrbel originalno etiketo. Da bi ga odkodofalo za izročentih 6800 Din, mu je prinesel še eno steklenico dozdevnega kokaina, češ, naj ga razpeča.

Obtožnica na koncu navaja, da stane kilogram kokaina v trgovini na debelo 25.000 Din, v lekarni pa je v nadrobni prodaji po 70.800 Din, dotim je cena novokaina na debelo kg 6100 Din, na drobno v lekarni pa 18.600 Din.

Zasliševanje obtožencev

Prvi je bil zaslišan glavni obtoženec Rudolf Torkar. Na vprašanje predsednika je odgovoril, da se čuti le deloma krivega s kokainom ni nameraval kupčevati in je do tega privedlo le naključje. Nekdo ga je namreč prosil, da bi poizvedel, kje se dobi saharin. Odšel je v okolico Tržiča in je zvedel, da prodaja mamila Josip Mali, ki ga prej ni poznal. Mali je bil v začetku nezaupljiv, nato pa mu je obljubil, da mu preskrbi zahtevano blago v osmih dneh. Tako je prišel do kakaina, za katerega je menil, da je pravi.

Torkar si je sam formuliral izbrpen obramben spis, ki ga ima pred seboj. V svojih zagovorih je zelo širokopotezen. Zanima, da bi ogolofal za vsoto 25.000 Din Jakoba Kranjca, zanika, da bi ogolofal Sedlaka in ne prizna, da bi oseparil za 23.000 Din Pavla Kovača. V svojo obrambo navaja razne prilike, v katerih se je seznanil z vsemi oseparjenci in s katerimi je imel deloma tudi še poprej posla, ko se je pečal še s prodajo in prekupčevanjem tujih valut. V svojem zagovoru navaja, da je bil celo sam ogolofan.

Obširno pripoveduje, kako je kupoval kokain po Gorenjskem, v okolici Tržiča, pri nekem Maliju. Gori je bil v družbi An-

tona Kranjca, peljal pa ga je sofer Kurant.

Prizna pa, da je se v Sedlakovem priru vedel, da gre za mamilo, ki v bistvu samo nedolžno sredstvo, brez vsake cene. Sedlaka pa ni maral ogolofati, ker sta se dogovorila, da mu lahko zavoj, ki je bil etikiran, vrne v roka 8 dni.

Predavanja o češkoslovaški

Ljubljana, 11. decembra.

Jugoslovensko - češkoslovaška liga v Ljubljani si dovoljuje opozoriti vse svoje člane, prijatelje in vse, ki jim je jugoslovensko - češkoslovaško bratstvo srčna zadeva, na niz aktualnih in izredno zanimivih predavanj, ki naj nam odpro na široko vpogled v kulturno, gospodarsko ter politično snovanje bratskega naroda in prikažejo vso veličino vzponov češkoslovaškega duha in genija.

JC Liga v Ljubljani si je pridobila za predavatelje najodličnejše poznavalce češkoslovaškega naroda, njegove zgodovine, kulture in njegovih ustanov, tako da se nam obeta cela serija nad vse zanimivih predavanj, ki jih bosta spremljali film in skioptične slike.

Najavljena so naslednja predavanja: »Boji češkoslovaških legij«, »Anabaza češkoslovaških legij«, »Izvoz iz Jugoslavije na Češkoslovaško«, »O vodilnih strujah v češkoslovaški moderni literaturi«, »Moderno češko slikarstvo«, »O češkoslov. - jugoslov. kulturnih in nacionalnih stiki«, »O češkoslov. bančništvu«, »O češkoslovaških parkih in vrtovih«.

Predavali bodo naslednji gospodje: Red. Božidar Borko, docent dr. Vavlar Burian, ravn. Anton Lap, min. n. r. Ivan Mohorič, dr. Vladimir Murko, dr. Egon Starc, konz. ing. Josip Ševčik in akad. slikar Ivan Vavpotič.

Vrsto lignih predavanj otvori v četrtek dne 13. t. m. v verandni dvorani restavracije Zvezda ob 8½ zvečer akad. slikar prof. Ivan Vavpotič, ki nam bo v številnih prekrasnih diapozitivih prikazal vso veličino češkega modernega slikarstva od let narodovega prebujanja preko slavne dobe grajenja Narodnega divadla tja do najmodernejšega sodobnega stvarjanja. Na to izredno zanimivo vrdavanje vabimo vse naše člane in prijatelje češkoslovaškega naroda, pa tudi vse, ki se zanimajo za likovno umetnost, zlasti pa našo visokošolsko in srednješolsko dijaštvo.

Jugoslov. - češkoslov. liga v Ljubljani.

Miklavž na Polževem

Višnja gora, 10. decembra.

Da, celo Miklavž se je oglašil letos na Polževem pri Sv. Duhu, kjer ponosni smučarski dom sicer še ni otvoren, pa že postaja družabno in kulturno središče vse okolice tja do Krke, Stične, Višnje gore in Zalne. Neumorni SK Polž je hotel pokazati domačinom, da pri svojem delu ne pozna nobene razlike, da so mu vsi enako pri srcu in da se bo vedno držal načela: Vsi za enega, eden za vse! Miklavž je prišel s svojimi sijajnim spremstvom na Polžev v soboto popoldne. Okrog 70 otročičev in mnogo odraslih iz vseh okoliških vasi, pa tudi iz Višnje gore, je bilo zbranih pred domom, nedolžne otroške oči so bile nepremično uprte v dom, dokler se niso odprla vrata in je zastala otrokom sapa ob pogledu na Mefista, dva parklja, Miklavža in dva angelja. Kaj takega kmečki otroci še niso videli. In kako radostno so jim žarele oči, ko je spregovoril Miklavž svoje lepe, vzbudljajoče in poučne besede o medsebojni ljubezni, o potrebi legepa vedenja in gostoljubnega sprejemanja smučarjev in izletnikov, ki bodo odšli v velikih množicah prihajali v ta lepi kotiček dolenske zemlje.

Se večja je pa bila radost otrok, ko je začel dobri Miklavž deliti veselj brez razlike darila. Vsak je dobil nekaj, najstromejši malo več, za vse žal ni bilo dovolj potrebnih darov. Miklavž je razdelil med kmečke otroke letos pač še skromna darila, če bodo pa pridni, jim prinese prihodnje leto kaj več. Da jih je pa mogle še letos obdarovati, se mora zahvaliti plemeniti ljubljanskim darovalcem, ki njih imen ne bomo objavljali, saj je plemenitost najlepša tam, kjer denarja ne ve, kaj dela levca. Obdarovanju otrok je prisostvoval tudi predsednik SK Polža ing. Milan Šuklje.

Božičnica naših Kolašič

Ljubljana, 21. decembra.

Prejšnja leta smo jo obhajali radostni v zvezi s proslavo rojstnega dne našega ljubljenskega vladarja kralja Aleksandra I. Zatonila je naša sreča, nikdar več nam ne bo vzhajal 17. december v rožni zarji. Zato je KJS določilo za letošnji božičnico 9. december - dan, ko je minilo ravno 2 meseca, kar nas je moral zapustiti on - posvetilo je obdarovanje revnih spominu njega, čigar blagoslovljene roke so delile dobroto vespovsod.

Ob 15. pop. se je zbrala velika množica mladih in starih, - saj ni bila odklonjena prošnja nikogar, - v telovadnici sred. tehn. šole okrog odbornic KJS. Na odru, ki je bil le z zelenjem in črno okrašen, je gorela luč pred kipom našega nepozabnega velikega kralja. Dvorna dama ga. Franja Tavčarjeva je otvorila božičnico z globoko občutenim govorom, v katerem je dejala med drugim:

— Današnja razdelitev stoji pod grozotnim vtisom marsejskega zločina. Našega viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja ni več, - ni več kralja, očeta, cloveka, ki je tako ljubil nas, Jugoslavijo in pravico. Ostali smo mi, ki se opiramo na njegove zadnje šepetane besede: »Čuvajte Jugoslavijo!« - Čuvati jo bočemo vsi - oni dobrotniki, ki so s svojo dobroto pokazali, da se zavedajo oporoke, - zavedajo se te oporoke tudi dobre sestre Kolašice, ki so letos s pomnožno voljo nabirale in se uverile, da so med nami še žene in mošje v težkih prilikah, ki se vseeno odzvali in naklonili pomoč prebajočim in trpečim. Ta radodarnost je dokaz, da je ljubezen do bližnjega izraz volje, da čuvamo po naših slabih močeh

Jugoslavijo tudi na ta način, če nesrečne in bedne obvarujemo najhujšega. Z združenimi močmi bomo čuvali Jugoslavijo in tako zadostili naši sveti dolžnosti. Ob tej priliki se spomnimo njega, ki je za nas žrtvoval vse ter mu zakličimo »Slava!«

Nadalje se je govornica z gorečimi besedami spominjala našega mladega kralja Petra II. in njegove blage matere kraljice Marije. Po toplih vzklikih obema so sledile ljube deklamacije učenk I. dekl. osn. šole pri sv. Jakobu, izmed katerih je vse navzoče globoko ganila posebno Iv. Pregljeva »Naricaljka na grob Nj. Vel. kralju Aleksandru Prvem«. »Zahvala dobrotnikom in »Bože pravde« je končalo to iskreno spominsko slavo, na kar so začele odbornice deliti zavitke. Teh je bilo mnogo - okrog 400 - in večina izmed njih je vsebovala kar par daril, osobito za rodbine, v čigar mrzlih domovih po več malčkov trepeče in čaka. Pa saj so prišli tudi sami, to uro srečni in veseli. Kako blaženo bi se jim nasimhal naš veliki pokojni, kako s priznavanjem bi zrljo njegovo oko na vse dobrotnike: »Hvala vam, tudi tako mi čuvate Jugoslavijo!«

Razstava jasic

Ljubljana, 11. decembra.

Na Aleksandrovi cesti pred Narodnim domom vabi širok reklamni napis k posetu razstave jasic v Jakopičevem paviljonu, ki jo je priredilo naše agilno društvo Atena. Za ideja sama je originalna in vsega priznanja vredna, saj so jasilce vse bolj slovenske, naše in domače, kakor pa božično drevo, ki je že močno izpodrinilo jasilce, vsaj v mestu, če ne že tudi v toliki meri po deželi. Z razstavo samo pa so odsegle naše marljive dame to, da bo v marsikomu znova odzval spomin na mlada leta, ko je sam delal doma jasilce in užival poezijo božičnega večera.

Razstava v Jakopičevem paviljonu je res mična, tam je vse najboljšje, kar so mogle prireditelje zbrati po ljubljanskih cerkvah, samostanih in privatnikih ter celo s Koroskega. Najlepše so jasilce v ozadju srednje dvorane iz Zelenčnikov, ki jih je izdelal mojster Stefan Šubic l. 1875. Dalje so tam jasilce iz grašične Dolsole, v katerih je figure poslikal Matej Langus. Prekrasne so slike Andreja Herleina, slikane na pločevino, ki jih je dal poleg drugega na razpolago g. Sadnikar iz Kamnika. Veliko je tam slik na steklo, lesorezi, krasen medaljon iz slonovine, jasilce po alpskem čustvovanju s plastičnimi figurami iz lesa, voska, terakote in cina, dalje v papirju in drugem materialu. Obilico lepih slik od raznih mojstrov je dal na razpolago razstavljalom tudi znani zbiratelj Pavel Winter. Poleg jasic v starem slogu se odklikujejo tudi slikarski izdelki Toneta Kralja, Pengovovi kiparski izdelki ter keramika Dane Pajničeve.

Skupno je na razstavi čez 40 slik in skupin in okrog 40 jasic. Razstava je vsekako vredna, da si jo ogledajo zlasti matere z otroci. Vstopnina je izredno nizka, 2 Din, otroci pa po 1 Din. Odprta je vsak dan od 10. do 19. ure.

Umetniška razstava „Brazde“

Maribor, 10. decembra.

Zopet so se Mariborčanom predavali naši odlični umetniki kluba »Brazde« s svojimi deli. V veliki kazinski dvorani so razstavili akademski slikarji Jirak, Kos, Košir in Sirk ter akademski kipar Stoviček okoli 80 svojih najboljših del. Razstavo je otvoril v nedeljo dopoldne klubov predsednik, glavni urednik in pisatelj g. Radivoj Rehar s primernim nagovorom in orisal pomen delovanja mariborskega umetniškega kluba »Brazde«. Otvoritvi je prisostvovalo mnogo povabljenih gostov, med njimi tudi podžupan g. Rudolf Golouh.

Razstava nudi obiskovalcem velik umetniški užitek. Zlasti vzbujajo zanimanje številni portreti znanih mariborskih osebnosti kot urednika in pisatelja Rehara, mariborskega podžupana in pisatelja Golouha, gledaliških igralcev V. Škrbiška, M. Furijana in P. Udovičeve ter drugih. Umetniška razstava bo odprta vključno do 23. decembra vsak dan od 9. ure dopoldne do 19. ure zvečer.

Obrtniško zborovanje na Jesenicah

Jesenice, 10. decembra.

V okviru obrtniškega tedna so prišli v soboto zvečer jeseniški in okoliški obrtniki v tovarniški restavraciji izredno lepo obiskano zborovanje. Spodnji dvorano Kazine so zasedli do kraja trgovci, obrtniki in pomočniki, med katerimi smo opazili tudi predstavnike nacionalnega delavstva.

Zborovanje je otvoril star borec za obrtniške pravice g. Gogala Ivan, ki je iskreno pozdravil vse navzoče, pred vsem pa zastopnike delavstva, občine in dnevnega časopisja. V svojem poročilu je omenjal stare obrtne organizacije, takozvane cehe, v katerih so se združevali obrtniki in katerih predpisi so se izvajali zelo strogo. Omenjal je, da jeseniško obrtništvo ni moglo po zgledu ljubljanskih letos prirediti obrtniške razstave, pač pa bo skušalo prirediti preprosto razstavo v doglednem času. V svojem stvarnem poročilu je povdarjal geslo: »Svoji k svojim, ki je zlasti močno učinkovalo v gospodarskem in nacionalnem pogledu v predvojnem času. Zdaj, ko preživljajo obrtniki in njihovi pomočniki najtežje čase, hodijo po naših krajih tuji agenti in ponujajo občanom, zlasti delavcem, manj vredno blago za drag denar. Med tem, ko iz Jesenicah edini trgovski vrtnar skoraj brez vsakega dela in zaslužka, naročajo razna društva cvetje iz Italije. Ja s tem uničujejo našega obrtnika in našo valuto ter pomagajo nam sovražnemu inozemstvu v boju zoper nas.

Izmed vseh obrti preživljajo pri nas najtežje čase krojači in čevljarji, katerim silno konkurirajo konfekcijske trgovine in trgovine s čevlji tovarniškega izvora. Vrd tem, ko zaslužke stalno pada pa na drugi strani silno naraščajo davki, ki jih obrtništvo ne more zmagovati. Zborovalce je h koncu poučil, da naj pravilno napove-

dujejo svoje davke in jim pojasnil postopek pri viaganju pritožb na davčne oblasti. Povdarjal je potrebo uvedbe obrtniškega eksistenčnega minimuma, ki naj se giblje med 6000 do 10.000 Din. apeliral pa je tudi na občinsko upravo, da naj dela za znižanje občinskih določil. H koncu je povdarjal, da naj bo l. decembra pravi praznik obrtništva, praznik, na katerem bo obrtništvo pretehtavalo svoje uspehe in uravnalo svoje delo v bodoče.

Z ozirom na složno sodelovanje vseh stanov, predvsem z delavstvom, je g. Gogala zaključil zanimivo poročilo, ki so ga navzoči s veselji z živahnim odobravanjem.

Beloznica KOLENDAR

Danes: Torek, 11. decembra, katoličani: Damaz.

DANASNJE PRIREDITVE
Kino Matica: Tarzan in njegova družica
Kino Ideal: Viktor in Viktorija.
Kino Dvor: Minuta pred 12. uro.
Kino Siska: Sveti Anton vseh zaljubljenih patron.
Ljudska univerza: Predavanje dr. Miheleka ob 19.15 na drž. trgov. akademiji, Blewelsova cesta.
Ustanovni občni zbor Društva za zaščito interesov vlagateljev bivše avstrijske poštne hranilnice na Dunaju ob 19. v društveni sobi, restavracija »Novi Svet«.

DEZUBNE LEKARNE
Danes: Dr. Piccoli, Tyrševa cesta 6, Hočevar, Celovška cesta 62, in Gartus, Moste

SOKOL

— Sokol i Ljubljana-Tabor sporoča svojemu članstvu, da je nenadoma umrl dolgoletni agilni in požrtvovalni član brat Anton Gregorc. Pogreb pokojnega brata bo v sredo 12. t. m. ob pol 15. uri iz Ilirske ulice 19. Pozivamo članstvo, da se pogreba udeleži v čim večjem številu in kroju ostali v civilu z znakom.

— Sokolsko društvo Jesenice poziva vse one člane in članice, ki se niso mogli udeležiti proslave l. decembra, naj se radi naknadne prisoge Nj. Vel. kralju Petru II. zglašje v obdobju ali sibi v Sokolskem domu dne 12., 13., 14. ali 15. t. m. točno ob 20. uri. Obleka civilna s sokolskim znakom. Kdor se tudi naknadne zaprisege ne bi mogel udeležiti, naj to pisмено javi in utemelji.

— Ljubljanski Sokol prosi ono članstvo, ki doslej še ni poravnalo članarino, da jo poravnata najkasneje do 25. t. m., ker bi bila v nasprotjem primeru uprava v smislu pravil primorana črtati vsakogar, ki se temu pozivu ne bi odzval. — Opozarjamo istočasno, da bo prisega za zamudnike drezvečer v mali društveni dvorani v Narodnem domu. Po odrediti Saveza, je prisega za vsakega brezpozopojno obvezna; tiskano besedilo prisega, naj vsakdo dvigne v društveni pisarni v Narodnem domu med uradnimi urami ali na večer ustmene prisega.

— Sokolsko društvo Ljubljana IV prosi vse one, ki niso še poravnali članarino za letošnje leto, da to storo do 25. t. m. Kdor ne bo poravnalo do tega dne se ga bo črtalo. — Opozarjamo vse ono članstvo, ki ni položilo zaprisege na l. decembra, da se vrši drvi ob 7. uri zvečer in v petek naknadna zaprisega v društveni pisarni na voj. strelišču ob Dolenski cesti.

— Sokolsko društvo Ljubljana II. obvešča vse ono članstvo, ki ni l. decembra položilo zaobljube Nj. Vel. kralju Petru II., da naj to stori v sredo 12. ali v petek 14. t. m. ob 1/2 19. uri v telovadnici I. državne gimnazije v Vegovi ulici. Ono članstvo, ki te zaobljube ne bo položilo, bomo po odrediti Saveza SKJ primorani črtati. Zdravo! Uprava.

— Vsem društvom in četam! Ker so se pričele v sokolskih društvih in četah po globoki žalosti za Viteškim kraljem Aleksandrom I. Zediniteljem zopet prosvetne prireditve resnejšega značaja t. j. dramske predstave, koncerti itd. smo prejeli od Saveznega prosvetnega odbora dopis, v katerem sporoča, da se združenje glasbenih avtorjev »UJMA« pritožuje, da sokolska društva in čete ne stavijo na svoj program ime avtorja, marveč samo naslov dela. Ker je tako postopanje v nasprotju z zakonom o avtorskem pravu, pozivamo, vsa društva in čete, da morajo na vabilih ozir. sporednih vedno navesti ime avtorja, komponista, pesnika, pisatelja, sestavilca. Prosimo zato vsa društva in čete, da se točno ravnajo po teh navodilih, ker bodo morala v nasprotjem slučaju odgovarjati po zakonu o avtorskem pravu. Zupni prosvetni odbor.

— Sokolska župa Ljubljana - prosvetni odbor poziva vse brate in sestre iz Ljubljane in okolice, da osebno ali pisмено javijo župnemu prosvetnemu odboru v Ljubljani, Tabor ako posedujejo radio aparat. Tisti bratje in sestre, ki bodo svoj aparat javili pisмено naj odgovorijo na sledeča vprašanja. 1. ime in priimek lastnika aparata. 2. ali ima lastnik aparat ali detektor. 3. ali je aparat priključen na električno omrežje ali na akumulator. 4. kako močan je aparat. 5. katera od domačih oddajnih postaj je najbližja. 6. katera domačih oddajnih postaj se najbolj sliši v dotičnem mestu. Ker je zadeva njuna prosi, da vsi bratje in sestre čim prej odgovorijo na gornja vprašanja. Osebno se lahko javijo lastniki aparatov vsak dan od 9. do 12. in od 15. do 19. v župni pisarni na Taboru, vhod s severne strani od vojašnice vojvode Mišiča. Z

Skrivnost beleža čevlja

— Kdo je?
Začul se je plah možki glas:
— Je tu doktor Minchen? Doktor Dunning prosil, da bi prišel k njemu v sobo.

Velje se je vprašujoče ozrl na Elleryja. Ellery se je obrnil k doktorju Minchenu:

— Ali hoče oditi, John? Vidim, da te doktor Dunning zelo nujno potrebuje.

Minchen je krčevito stisnil z obema rokama naslanjalo stola in napol vstal:

— Ali misliš, da naj...
— Kakor te je volja. Mislim, da se bo vsak čas pričela tu izredno zanimiva zabava, ki bi je ne smel zamuditi.

— Povejte mu, da ne utegnem, ker imam preveč dela, — je zamrmral Minchen.

Velje je zapri zunaj stoječemu možu vrata pred nosom.

— Kdo pa je bil, Velje? — je vprašal Ellery.

— Vratar Cobb.
— Oh, — Ellery se je zopet zleknil v naslanjaj. — Nadaljujmo, gospodična. Kaj sem vam že narekoval?

Dekle je hitro prečitalo, kar je bil Velje narekoval.

...da sta oba umora že pojasnjena. Abigail Doornovo in doktorja Janneya je umoril isti morilec. Iz nagibov, ki jih pojasnil pozneje v svojem podrobnem poročilu...

Ellery je planil pokonci, kajti v naslednjem hipu je zopet nekdo močno potrkal na vrata.

— Kdo pa je že zopet? — je kriknil. — Velje, zaklenite vrata, da nas ne bodo neprestano motili.

Velje je pogledal, kdo trka, potem je pa zaklenil vrata.

— Bil je doktor Gold. — je odgovoril. — Vrag ga vzemi.

— Prav pravite. — Ellery se je obrnil k asistentki. — Nadaljujmo. Iz nagibov, ki jih bom pojasnil pozneje v svojem podrobnem poročilu, ne bom tu omenjal nagibov obeh umorov, niti načina, kako sta bili žrtvi umorjeni. — Nov odstavek, gospodična! — Morilec Abigail Doornovo in doktorja Francisa Janneya je...

Tu je Ellery zopet obmolnil in v sobi je zavladala grobna tišina. — Trenutek, prosim, na nekaj sem pozabil. Tu moram v informacijo nekaj pripomniti — gre za afero Dunning-Fullerjeva v Janeyevi kartoteki. Gospodična, bodite tako prijazni in poiščite mi to beležko, predno začnem znova narekovati.

— Prosim!
Asistentka je vstala, položila beležnico in svinčnik na pisalni stroj ter stopila k Janneyevi mizi.

— Dovolite, — je zašepetala, obrnjena k inspektorju Queenu.

Inspektor je nekaj zamrmral in pomaknil svoj stol naprej, da bi se mogla asistentka prerinuti med mizo in steno. Iz žepa naškrbljenega predpasnika je potegnila ključek in odprla predaček kartotečne omare.

V sobi se je vedno vladala grobna tišina. Vsi so napejo opazovali vsako asistentkino kretnjo.

Vzravnila se je, držeč v roki sveženj papirjev, prevezanih z modrim trakom. Izročila jih je Elleryju, potem je pa mirno sedla ter vzela svinčnik in beležnico.

Ellery je sedel udobno zleknil v naslanjaju in puhal oblačke dima v strop. Mehanično je obračal liste v kartoteki, pri tem je pa nepremično gledal svojega očeta. In s temi pogledi sta se oče in sin kmalu sporazumela. Inspektorju se je zjasnil obraz, iz oči mu je odsevala groza, obenem pa odločnost. Kmalu je pa dobil njegov obraz zopet prejšnje poteze.

Ellery se je nasmehnil.

— Vidim, da je inspektor Quen od-

kril prav kar nekaj važnega, — je vzkliknil. — Kar prepustite vse to nama!

Inspektor se je nemirno premikal. — Papa, ali bi ne hotel iz zaključiti pisma policijskemu komisarju?

— Zakaj pa ne, — je odgovoril inspektor mirno. Vstal je, stopil k mizi in položil roko na pisalni stroj.

— Pišite, kar bom narekoval, gospodična, — je dejal in njegove oči so bile pri tem nevarno vesele. Morilec Abigail Doornovo in doktorja Janneya zaradi dvojnega umora svojega šefa in milionarke Abigail Doornove.

Nič drugega.

Nič drugega namreč ni bilo mogoče zvedeti.

Glavni uredniki vseh newyorških listov so vpraševali svoje poročevalce: Ali je to res, ali pa gre zopet za mistifikacijo, kakor je bila ona o Swansonovi aretaciji?

Odgovor se je glasil v vseh primerih:

— Ne vem.

Izjema je bil samo Pete Harper, ki je planil ves zasopjen k glavnemu uredniku, ostal pri njem pol ure ter govoril in govoril.

Po njegovem odhodu je vzel glavni urednik z drhtečimi rokami z mize več s strojem tesno popisanih pol in začel pisati. Kmalu je ves presenečen izbulil oči, pograbil slušalko in začel dajati navodila uredništvu, tiskarni itd.

Harper je bil edini izmed novinarjev, ki je imel spisano obširno poročilo o obeh umorih in obraz mu je kar žarel pri misli, da bo zdaj kdaj vse pripravljeno za tisk, da bo začel rotacijski stroj takoj bruhati tisoče in tisočje izvodov med strmeče ljudi, čim dobi dovoljenje od Ellery Queena. Harper je skočil v avto in odjiral na policijo.

Ellery Queenu storjena usluga se je bogato poplačala.

V pisarni distriktnega prokuratorja je bilo vse na nogah. Sampson se je v naglici posvetoval s svojim asistentom Croninom, potem je pa smuknil iz svoje pisarne in hitel na policijsko centralo.

Na magistratu je bilo vse narobe. Župan, zaklenjen v svoj kabinet s svojimi tajniki, je hodil po sobi kakor tiger, pripravljen na skok. Diktiral je, naročal, odgovarjal na telefonska vprašanja mestnih uradnikov in pot mu je bil po zardelem obrazu.

— Medkrajevni telefon. Guverner kliče.

— Zvežite me z njim. Župan je pograbil slušalko. — Halo, halo! Guvernerja... Glas se mu je pomiril, njegov obraz je dobil zopet dostojanstven izraz. — Da, kmalu bo vse končano... Da, res je. Priceva je morilka... Vem, gospod guverner. Vem. O nji se ni mnogo govorilo. Vse je šlo gladko. — Pet dni — pomislite, v petih dneh so pojasnili dva najzagonetnejša umora v zgodovini našega mesta. Pozneje sporočim telefonično podrobnosti. Hvala, gospod guverner!

Odložil je slušalko in v sobi je zavladala tišina. In zopet mu je bil pot s čela, zopet je naročal svojim tajnikom, kaj je treba storiti. — Gromska strela! Kje je policijski komisar! Poskusite telefonirati mu v urad. Kaj tiči za tem? Moj bog, jaz sem edini človek v New Yorku, ki ne ve, kaj se godi okrog njega.

Pri izpitu.

— Kaj je storil Mohamed, ko je dovršil trideseto leto?

— Prestopil je v enaintrideseto.

Naziranje o ženski lepoti se izpreminja

Vitka ženska postava, ki jo je prinesla svetovna vojna, se umika zopet okrogli

Dočim naperjajo zdaj ženske vse site, da ostanejo vitke, so veljale še pred vojno suhe ženske za grde. Naziranje o ženski lepoti se je bistveno izpremenilo. Sicer pa lepote kakor zdaj tudi pred vojno niso bile vedno res lepe. Najbolj občudovana lepota Francije pred veliko revolucijo Manon Rolandova je celo dvomila o svoji lepoti in opisala jo je takole: »Ko sem dorasla, sem merila približno pet čevljev. Moje noge so imele lepo obliko. Čez bokke sem bila preozka, moja hoya je bila lahka in prožna. Toda pri natančnejšem ogledu mojega obraza se je moral vsakdo vprašati: »Kje je ta lepota? Moja usta so nekoliko prevelika in sama poznam mnogo lepših. Toda malokatera usta se znajo tako sladko in zapeljivo smehljati. Moj pogled je resen in samozavesten, včasih ima v sebi nekaj pretečega, večinoma je pa božajoč in privlačen. Na svoj nos sem se že večkrat jezila, ker je spredaj predebel. Moja brada moli preveč naprej. Temna polt, polne roke s tankimi dolgimi prsti, polna postava, izražajoča trdno zdravje, to je vse, kar mi je dala narava.«

Manon Rolandova je torej sama priznala, da ni bila vzor lepote. Vendar so jo povsod občudovali. Pojem o lepoti se izpreminja po času in kraju. Po mnenju strokovnjakov, posebno zdravnikov, so se ženske po vojni v svoji zunanjosti najbolj izpremenile. Okrogle postave so se morale hitro umakniti vitkim, polni boki so izginili, izpremenil se je tudi obraz ženske, ki je zdaj okroglejši in za lepe veljajo bolj koščene roke. Zdravniki ne smatrajo te spremembe za rezultat mode,

temveč trdijo, da se je moda prilagodila sedanjemu organskemu stanju ženske. Svetovna vojna je prinesla ljudem slabšo prehrano, izdatne hrane je bilo od leta do leta manj, ljudje so morali jesti razne surrogate in tako se je močno izpremenil njih organizem. Pomanjkanje dobre hrane je vplivalo celo na žleze in njihovo hormonalno delovanje. Iz ženskih teles je izginila maščoba, v zvezi s tem procesom telesa se je pa izpremenila tudi ženska duševnost.

Pred vojno so ženske živete bolj čustveno in se izživljale duševno, po vojni so se pa z vso vneto vrgle na sport in v boj pa obstanek. In tu so se začele družiti anatomske okolnosti z gospodarskimi. Moda je storila samo to, kar stori navadno, neizogibno realnost, je izpremenila v lepoto. Čez noč je postala vzor lepote vitka, v boju za obstanek utrjena, praktična ženska. Na novih ženskih postavah bi vihrale stare obleke kakor zastave in zato so morale priti v modo nove. Zadnje čase si pa mednarodna moda zopet prizadeva vrtniti ženskam čisto ženski tip. Če bo to prizadevanje prodrlo, ne bo šlo zopet za diktat mode, temveč za prilagodevanje razmer. Časi so sicer še vedno težki, toda pomanjkanje ni nikjer tako veliko, kakor je bilo zadnja leta vojne. In tako se vrača ideal stare lepote, počasi sicer, ker se ne moremo govoriti o splošnem blagostanju. Zaenkrat se je temeljito zboljšala prehrana samo pri premožnih ljudeh, vendar pa s tem upati, da ni več daleč čas, ko bodo zopet v modi polni ženski obrazi in okrogle ženske postave.

Lepa narodnoobrambna akademija

Resolucija združenih trboveljskih narodno obrambnih društev — Protest proti zatiranju naših podjarmljenih bratov

Trbovlje, 9. decembra.

Združena trboveljska narodno-obrambna društva so priredila snovi v dvorani Sokolskega doma lepo narodno-obrambno akademijo. Uvodoma je predaval zastopnik narodno-obrambne sveta iz Ljubljane, ki je v svojem govoru predočeval neprestano napredovanje germanizacije našega naroda na severu slovenske zemlje. Naštevaj je ogromna denarna sredstva, ki jih zbirajo in uporabljajo Nemci za gradnjo nemškega mostu preko našega ozemlja do Adrije, katerega realizacijo tudi po svetovni vojni žilavo nadaljujejo. Naša severna meja je danes bolj kot kdajkoli ogrožena po naših narodnih sovražnikih, zato je tudi naš odpor proti prodirajočemu germanizmu nujno potreben. Naše doseganje narodno-obrambno delo ni dovoljno, ni dovolj uspešno, da bi zavrla germanizacijo našega naroda na severu. Val germanizacije že nevarno pljuska ne le preko naših narodnostnih, marveč tudi že preko državnih mej na severu. Nemci kupujejo na slovenskem ozemlju naše nekdanje najtrdnjše kmetije, katerih gospodarstvo je kriza omajala, toda Nemci žilavo delujejo tudi na kulturnem polju, kar je še mnogo nevarnejše. Ustanavljajo se nove nemške šole in razredi ob naši meji. Nemška industrija z vsemi silami podpira nemška bojna društva »Schulvereine« in »Südmark«, ki razpolagata z milijonskimi sredstvi za uspešno germanizacijo našega naroda, zlasti mladine na severni rahi meji. Obnemem pa ta nemška industrija poton svojega kapitala, ki ga ima v naši državi, izkorišča naš narod, ki se zaradi pomanjkanja domačega kapitala ne more ge-

spodarsko osamosvojiti. Toda naš narod ima druga učinkovita sredstva, da se ubrani pred izkoriščanjem onega kapitala, ki pospešuje razmarovanje našega naroda ob naši severni meji. To je gospodarska akcija naše narodne obrambe, ki gre za tem, da naj kupuje naš narod le domače izdelke, tuje pa zavrača. To je naloga vseh narodno-obrambnih društev, kajti s tem bomo oslabili ofenzivno silo germanizacije, ki črpa največ sredstev od svojega kapitalizma. S tem pa bo naš narod tudi najbolje izpolnjeval veliko oporoko Viteškega kralja Aleksandra I. Zedivitelja »Čuvajmo Jugoslavijo«. — Predavatelj je žel: za svoja izvajanja živahno odobravanje.

Nato je bila prečitana resolucija združenih tukajšnjih narodno-obrambnih društev, ki se glasi:

»Prilikom narodno-obrambne manifestacije dne 8. decembra t. l. v Trbovljah zbrani Jugoslaveni izročamo vsej jugoslovenski javnosti in vsemu kulturnemu svetu naslednjo resolucijo, v kateri ugotovljamo:

1. da ima Jugoslavija izven svojih mej skoro 1 milijon podjarmljenih bratov, koji ne uživajo nikake zaščite in so oropani vseh človeških pravic;

2. tlačitelji naših podjarmljenih bratov pa imajo v mejah naše države več tisoč plačanih ljudi in optantov, ki pomagajo neprijateljem Jugoslavije pri njihovem razornem delu;

3. da uživajo takozvane madžarske, nemške in italijanske manjšine v Jugoslaviji zagotovljeno in nemoteno popolno narodno-prosvetno, gospodarsko in kulturno življenje, da uprav privilegirani položaj.

Predvsem moramo ugotoviti, da so naše narodne manjšine izven mej naše države avtohtone v deželah, kjer prebivajo, dočim so omenjene tudi manjšine v naši državi priseljene ter le umetno stvorjene. Protestiramo proti nečloveškemu in nekulturnemu postopanju z našimi manjšinami izven mej naše države.

Protestiramo proti vsem temnim, nam zlo želečim silam v inozemstvu, katere pod zaščito najoficijelnih tujih državnih krogov vodijo strupeno kampanjo proti naši državi, njenemu notranjemu redu in narodnemu edinstvu v nameri, da razbijejo Jugoslavijo ter si utro pot na Balkan.

Končno najodločneje protestiramo proti onim, ki so v stremljenju za tem ciljem že dolgo — v sramoto vsega kulturnega sveta — javno pripravljali in končno izvršili atentat na velikega tvorca jugoslovenskega edinstva, močnega in iskrenega pobornika ideje svetovnega miru in mednarodne sloge, istočasno pa tudi sigurnega preprečevalca izvršitve vseh peklenških namer omenjenih temnih, sovražnih nam sil.

Svečano obljublamo, da bomo hodili po poti, ki nam jo je pokazal naš veliki kralj in da hočemo do zadnjega diha izvrševati sveti amanet: »Čuvajmo Jugoslavijo! Resolucija je bila z navdušenjem sprejeta.

Sledile so razne učinkovite deklaracije, odprle scene in skioptične slike, predstavljajoče trpljenje naših bratov v tujini, nakar je bila akademija zaključena s petjem državne himne, ki jo je zapela mladina.

Litvinov v Ženevi

V Ženevi preživlja zastopnik Rusije Litvinov večere v točilnici »Bavaria«. Čim sede za rezervirano mizo, sedeta za sosedno mizo dva švicarska detektiva v civilu in ne odvrtna od njega pogleda, dokler ne odide. Detektiva imata ves čas pripravljene revolverje, ker sta odgovorna za osebno varnost Litvinova. Sovjetski delegat je v Ženevi dobro zastražen. Proti polnoči se vrača Litvinov v hotel Richmond, kjer stanuje. Čim vstane, vstaneta tudi detektiva in mu sledita za petami.

Nekega večera, ko je odhajal iz točilnice, je Litvinov zadel z roko bo revolver, štrleč detektivoma iz žepa. Bodite previdni prijatelji, je dejal detektivu, strelnega orožja nimam rad, ker se lahko pripeti nesreča. Verjemite mi, saj se spoznam na ta sport dobro še iz prejšnjih časov. Ko je stopila nekoč k Litvinovu mlada Japonka in ga prosila za avtograf za združenje pacifističnih žen Japonske, je vzel Litvinov po kratkem premisleku nalivno pero in ji napisal posvetilo v obliki znane prislovice o lastovkah. Napisal ji je: »Ena japonska pacifistka se ne prinese pomladi.«

Kraljica
Kristina

Kiepura se je spreobrnil

Ko je prišel v Nemčijo na krmilo Hitler, so slavnega pevca Jana Kiepuro izgnali deloma zato, ker je Poljak, še bolj pa zato, ker je žid. Ko sta se pa Berlin in Varšava pobotala, so povabili Kiepuro zopet v Berlin, kjer je pel pred Hitlerjem, Göringom, Gobelsoom in drugimi veljaki tretje države. V tem času so si Nemci prizadevali tudi, da bi se vrnil v Nemčijo znani umetnik Huberman, toda on je vabilo odločno odklonil. Te dni je pel Jan Kiepura v berlinski državni operi v »Tosca«. Navzoč je bil tudi Hitler, ki je sam dal znak za ploskanje. Pred glavnimi vrati je množica pričakovala poljskega tenorista in ga prosila, naj še kaj zapoje. Kiepura je prošnji ustregel. Naslednjega dne je berlinski tisk slavil Kiepuro in ga pozdrigoval nad Carusa.

Kiepura je potem povabil k sebi berlinske novinarje in omenjal zlasti svoje vtise, ki jih je imel iz pogovora z Göringom. Zdej že vem, od kod veje nov veter, moje največje občudovanje gre generalu Göringu, čigar temeljito poznavanje umetnosti me je naravnost očaralo. In v tem duhu je nadaljeval Kiepura svoje pripovedovanje. Ta spreobrnitev poljskega židovskega pevca in njegovo občudovanje antisemita Göringa je zelo značilno.

Vse se mu smehljalo.

— Meni se vse ženske smehljajo.
— Kaj si milijonar?
— Ne, temveč fotograf.

Teorija in praksa.

Meščan sreča v parku gospoda z ženo in devetimi otroci ter vpraša paznika, kdo je to. Paznik mu odgovori:

— To je avtor knjige: »Zakon brez otrok.«

Razpis službe.

Mestna hranilnica ljubljanska v Ljubljani razpisuje pogodbeno

mesto ravnatelja

delokrogom, določenim v pravilih Mestne hranilnice ljubljanske.

Pogoji za sprejem so naslednji:

1. Jugoslovensko državljanstvo;

2. popolno znanje državnega jezika, slovenskega in srbohrvaskega, vključivi tudi popolno obvladanje cirilice ter popolno obvladanje vsaj enega izmed naslednjih jezikov: francoščine, nemščine ali angleščine;

3. popolno telesno in duševno zdravje;

4. neoporečno življenje v moralnem, gospodarskem in nacionalnem oziru;

5. starost od 30 do 45 let;

6. uspešna dovršitev pravne, državno-znanstvene ali narodno-gospodarske fakultete, odnosno trgovske visoke šole s predpisanimi izpiti, po možnosti z doktoratom;

7. večletno hranilnično ali bančno službovanje s popolnim poznavanjem vseh panog poslovanja denarnih zavodov;

8. dokazi o uspešnem, samostalnem in iniciativnem delovanju na polju kredita, denarnih zavodov in monetarnih problemov;

9. reference vodečih denarnih zavodov ali uglednih gospodarskih predstavnikov.

Prednost imajo ob enaki kvalifikaciji prosilci, rojeni v Ljubljani in istotjaja pristojni. Mestna hranilnica ljubljanska pa si pridržuje pravico končne odločitve.

Prošnje s prilogo curriculum vitae, s podrobno navedbo dosedanjega delovanja, višine zahtevanih prejemkov, z dokazili o tem, da so izpolnjeni zgoraj navedeni pogoji in z navedbo dneva, s katerim prosilec lahko nastopi službo, je vložiti pri Mestni hranilnici ljubljanski najkasneje do 31. decembra 1934.

Ljubljana, dne 10. decembra 1934.

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA.

PRIMA ZIMSKA JABOLKA

sortirana, od Din 2.50 dalje.

— Stalna sadna razstava pri Kmetijskih družbi. Novi trg 3 in Igriška ulica 3 (za dramo). Telefon 3624

3624

RAZNA PERUTNINA

jajca, med, orehi in jabolka

vedno v zalogi po konkurenčnih cenah v filijalni trgovini Kmetijske družbe, Igriška ulica 3 (za dramo). Telefon 3755. 3623

3623

Trenchoti

usnjeni suknični itd. najboljši nakup pri

PRESKERJU,

LJUBLJANA, Sv. Petra c. 14

3589

Kontroliran med

vseh vrst — tudi ajdov med

za potnice nudi Društvo čebelarstva, Ljubljana, Pražakova 13,

telefon 35-45.

3589

Narodna tiskarna

LJUBLJANA

KNAPLJEVA

5

IZVRŠUJE VSA

TISKARSKA

DELA

TER SE

PRIPOROČA

ZA CENI NAROČBE